

Bakos Tibor (1935–2010)

Tibor 1935. március 15-én született a Somogy megyei Csökölyben. Itt végezte elemi iskoláit is. A soproni erdészeti szakiskolában érettségizett. 1954-ben nyert felvételt a Soproni Erdészeti Főiskolára.

1956-ban vette feleségül menekült társát, Csiba Magdolnát, akinek már több éve udvarolt. Két gyermekük született: Péter és Adrianna. Két unokának örvendezhettek életük folyamán. 1957-ben került Kanadába a többi 200 diáktársával Vancouverbe.

1959-ben szerezte meg erdőmérnöki diplomáját a British Columbia-i Egyetem Sopron Division-ján. Szakmai pályafutását ő is, mint sokan mások, erdőbecslési munkával kezdte, de hamarosan már a B.C. Forest Products vállalatnak dolgozott mérnöki munkálatokban. Ettől a vállalattól ment nyugdíjba 33 éves szolgálat után, bár a vállalat neve az évek folyamán Fletcher Challenge-re, majd Timber West-re változott. Szorgalma és szakmai hozzáértése hamar felemelte mérnöki pályáján. 1964-ben már erdőmérnök-helyettesként dolgozott a vállalat egyik kitermelő részlegén. Mérnöki pályája folyamán a vállalat hét alkalommal léptette elő, mely előléptetés legtöbbször lakóhelyváltással is járt. Éltek ők Pitt Lake-en, Haneyben, Campbell River-ben, majd Duncan-ben telepedtek le véglegesen.

Nyugalomba vonulása előtti pozíciójában már 310 ezer hektár erdőterület tartozott felügyelete alá, ahol évi egy millió köbméter rönkfá kitermelésével járó mérnöki munkák, mint költségvetés, egy- és ötéves tervek elkészítése és kivitelezése tartozott feladatkörébe. Körzeti főmérnöként (Regional Chief Engineer) vonult nyugdíjba 1992-ben. Mi sem bizonyítja kiváló szakmai munkáját, mint az a tény, hogy nyugalomba vonulása után a vállalata 5 éven keresztül időnként visszahívta tanácsadási munkákra. Sok elismerést kapott mind a vállalat vezetőitől, mind a tartományi erdészeti hivataloktól mérnöki és természetvédelmi munkájáért.

Tibor olyan személyiség volt, akit első beszélgetésre barátjának fogadhatott el bárki. Segítőkézsége nemcsak a legközelebbi barátaira hatott ki, de mindenkire, aki rászorult és kérte azt. Vidámságát csak komoly problémák megoldásakor cserélte fel komolysággal. Döntéseiben és beszédében nem volt arrogáns vagy megvető érzület, higgadtan, értehetően adta elő meglátásait, jó tanácsait.

Tibor családszerető és magyarságát nem szégyenlő egyéniség volt. Több éven keresztül vezetőségi tagja volt a Nanaimoi Magyar Kulturális Egyesületnek. Magyarországra gyakorta visszajártak feleségével és gyermekeikkel, mert rokonait szerette és megbecsülte. Mindkét gyermekük beszél magyarul. Ugyanakkor nem került el a Soproni Egyetemet sem, ahol jó viszonyba került rektorával és más személyiségekkel. Így történt, hogy Sopronban mondta fel szíve a 75 éves szolgálatát

2010. november 16-án. Hamvai szülőfalujában lettek elhelyezve, szülei sírboltjában, amit korábban elkészíttetett.

Isten veled Tibor a Soproni Alumni nevében.

Pintér László

Bene József (1931–2011)

Gyászol a zalai erdész-társadalom. Húsvét-hétfőn, április 25-én, életének 80. évében kidőlt egy idős „tölgy” azoknak az erdőmérnököknek a fogyatkozó sorából, akik pályájukat a mára lassan már feledésbe merülő

– a hosszú távú országos erdőgazdasági programot meghirdető – nevezetesen 1040/1954. Mt. számú rendelet és az Országos Erdészeti Főigazgatóság (OEF) megalakulásának időszakában kezdték, s amely időszakból datálódó két évtizedet, s eredményeként a 800 ezer ha új erdőt, a háború utáni magyar erdészet aranykoraként is szokták aposztrofálni.

Bene József kollégánk 1931. december 17-én született egy Vas megyei falucskában, Olaszfán. Elemi és polgári iskolái után a kőszegi líceumban érettségizett, s ezt követően került 1950-ben az Agrártudományi Egyetem Erdőmérnöki Karára Sopronba, ahol mérnöki oklevelét 1954 decemberében már az Erdőmérnöki Főiskola intézménynevet viselő alma materünkben szerezte meg. Szakmai pályafutását 1955. január 2-án kezdte a Nagykanizsai Állami Erdőgazdaságnál, s annak Bánokszentgyörgyi Erdészeti rövid gyakorlati idő után szakelőadóként, egyben erdészeti vezető-helyettesi beosztást kapott. Még az év őszén áthelyezték a jogutód Dél-zalai Állami Erdőgazdaság Nagykanizsai Erdészetihez hasonló beosztásba. 1957 tavaszán erdészete kettévált, s ő az újonnan kialakított Nagykanizsai Déli Erdészethez került, ahol továbbra is szakelőadóként, később új megnevezéssel erdőművelési műszaki vezetőként dolgozott 1965 szeptemberéig. Központi felettesei elismerve évtizednyi igényes és eredményes szakmai munkáját, kiemelték s 1965. október 1-jétől az erdőgazdaság nagykanizsai központjának Erdőművelési Csoportjához helyezték át erdőfelújítási és telepítési előadói munkakörbe.

Új munkakörében gyakorlati tapasztalatokkal felvértezve kitűnően kamatoztatta a Göcseji Bükk-táj és a Déli Pannonhát erdőgazdasági tájakban szerzett széles körű szakismereteit, s közvetlenségével és egyenességével gyümölcsöző szakmai és emberi kapcsolatokat épített ki az erdészetek szakszemély-

zetével. Külön is izgatták a rontott erdők koncentrált, gyorsított ütemű átalakításának kérdései, s ezzel összefüggésben az egyes termőhelyek potenciális termőképességének maximális kihasználásának lehetőségei.

1970. január 1-jétől az újonnan kialakított megyei nagyvállalat, a Zalai Erdő-és Fafeldolgozó Gazdaság megalakulásakor váratlanul merőben más szakmai területre, a Fafeldolgozási Osztály élére kapott osztályvezetői kinevezést, amely egyben számára is új, ez esetben fűrészipari szakismeretek elsajátítását tette szükségessé. Munkakörében az osztályszervezet működési rendjének kialakítása mellett, a fő és nem kis feladatot (munkatársai segítségével) a Nyugat-magyarországi Fűrészektől (Szombathely) átkerült, igencsak elavult gépparkkal rendelkező, de nagy múltú Lenti székhelyű üzemnek az új erdőgazdaság termelési szerkezetébe való illesztése jelentette. Feladatkörét a kezdeti nehézségek, a nem kevés gátló tényező ellenére a tőle megszokott hozzáállással és lelkiismeretességgel látta el, ám három év eltelté után úgy döntött, hogy a Lenti Fafeldolgozó Üzem nagyszabású korszerűsítésének előkészítésében, s a további fafeldolgozási munkákban már nem kíván részt venni. Döntését közvetlen munkatársai, köztük e sorok írója is sajnálattal vették tudomásul.

Aktív pályafutásának befejező szakaszát (áthelyezéssel) 1973. január 2-án kezdte meg a MÉM Zalaegerszegi Állami Erdőrendezőszégnél erdőrendezési felügyelőként, majd a Zalaegerszegi Erdőfelügyelőség erdőfelügyelője lett. Visszatérve igazi szakmai érdeklődési köréhez, lelkesen elhivatottan alkalmazta gazdag erdőművelési tapasztalatait a munkaterületén, a legszebb zalai: a bánokszentgyörgyi és letenyei bükkösállományok javára.

Tudását, szakmai alázatát, józan mérnöki gondolkodását, határozottságát, egyenes jellemét itt is elismerték kollégái. Fiatal munkatársai bármikor bátran fordulhattak hozzá tanácsért. Több mint másfél évtizedes itteni munkásságát 1988-ban „Kiváló Munkáért” miniszteri kitüntetéssel jutalmazták.

Az 1990. évi nyugállományba vonulása után a szakmával – akarata ellenére – megszakadtak a kapcsolatai, amíg egészsége engedte, egyik kedvenc időtöltésének, a vadászatnak hódolt. Nagykanizsa közelében lévő hegyi birtokán minőségi karácsonyfa- és gyümölcsstermesztésben ért el szép sikereket.

Tudtuk, hogy aranyokleveles erdőmérnök kollégánk régóta betegségekkel küszködik, ám halála mégis váratlanul, lesújtóan ért bennünket. Halottunktól május 9-én – a római katolikus gyászszertartás keretében – a nagykanizsai köztemető ravatalozójában, dr.h.c.dr. Bondor Antal professor emeritus, a jóbarát, a pályae és évfolyamtárs, az egykori kamarás, majd egy ideig közvetlen zalai munkatárs külön is meghatározó szavakkal búcsúzott el. Ezt követően családjá és gyászolók sokasága kísérte sírhelyére, ahol az erdészimnusz hangjai mellett helyezték örök nyugalomra földi maradványait.

Bene József emberségét, bajtársiasságát, szakmaszeretetét, segítőkész kollegialitását, s immár emlékké nemesült kedves alakját kegyelettel őrizni fogják mindazok, akik szerették, tisztelték és becsülték.

Dr. Baráth László

34 éves erdésztechnikus 10 éves szakmai tapasztalattal erdész- vagy vadőri állást keres az ország bármely részén, esetleg külföldön. Érdeklődni lehet az esti órákban a 06-70/407-05-64-es vagy a 06-30/339-23-58-as telefonszámon.